

Homines discuntur fieri dii ppter virtutum excellentias

Homo prauus deterior est bestia

Difficile est resistere p̄suetudini. qz assilat nature: facili⁹ tñ est
transmutare p̄suetudinem q̄s naturam

Consuetudo est altera natura

Fama quam omnes famant: omnino non deperditur.

Non solum oportet vezz dicere: sed z cãm falsi assignare.

Delectationi intellectuali non est admixta tristitia.

Operationes bestie prae sunt ex natura. sed operationes pra
uoz hominum ex p̄suetudine

Homo semp̄ indiget aliqua delectatione quasi quadã recrea
tione ppter multos labores qui sibi occurrunt.

Maior est delectatio in quiete q̄s in motu

Deus semp̄ simplici et vna gaudet delectatione

Felicitatem super excellens impetit fortuna

Sequuntur auto. viij. libri ethicoz aristotelis

Nullus eligere dz viuere sine amicis hñs reliqua bona
Quãto maior est fortuna. tanto min⁹ est secura.

Duo simul viuẽtes intelligere z agere sunt potiores q̄s vnus.

In infortunijs refugiendũ est ad amicos

Omnis homo omnium hominũ naturaliter est amicus.

Generantis ad generatum naturaliter est amicitia

Voies eiusdẽ gentis naturaliter pl⁹ sunt amici q̄s alij

Simile diligit sibi simile. vezz est p̄ se z nõ p̄ accidens

Amicitia est beniuolentia mutua nõ latens in p̄rapassis

Tripliciter fit amicitia scz ppter bonũ vtile: bonũ delectabile

z ppter bonũ honestũ. Amicitia ppter bonũ vtile maxime vi
det̄ in senib⁹ eẽ. qz tales nõ curãt delectabilez tñ vtile. Amicitia

pp̄ter bonũ delectabile iuuenũ e. Amicitia ppter bonũ p̄ma
nẽs e stabills. Nulli se inuicẽ cognoscũt nisi mẽsurã satis simul

p̄sumant. Sola amicitia bonoz honestoz e intrãsmutabil.

Non est facile alicui credere de amico qui multo tpe probat⁹

est ab ipso z nunq̄s sibi iniuste fecit.

Loci distantia nõ separat amicitia sed operationem.

Natura maxime triste fugit z appetit delectabile

Dutua colloquia sunt factiua amicitie.

Perfecta amicitia non est nisi ad vnum. qz qd est supabūdās
z pfectū non potest fieri ad plures nisi ad vnum.

Unusquisqz sibi ipsi maxime vult bonum

Amicorum omnia sunt cōmunia

Pessimum est p̄trarium optimo

Regnū est optima policia **Mal^o** rex tyrannus dicitur

Rex d̄z se h̄re ad suos subditos sicut pastor ad oues

Pater tria bñficia dat. est em̄ cā essendi generando. z cā disci-
pline informando. z cā nutriendi educando

In q̄bus nihil est cōmune in his nec est iusticia nec amicitia

Seruus est organum animatum

Dñi ad seruū nō est amicitia. fm̄ qd seru^o ē sibi dissimilis.

Parentes amant filios suos vt aliquid existens sui.

Parentes plus amant filios q̄ econuerso. quia magis sciūt
parentes q̄ nati sunt ex eis q̄ filij

Matres plus diligunt pueros q̄ patres quia certiores sunt
de eis z plures labores habent circa eos.

Maiores dat honor: minorib^o vero z indigentib^o lucrum.
quia honor est retributio virtutis z beneficij

Lucrum est auxilium indigentis.

Retributio debet esse possibilis non cōdigna. vt patz de deo z
parentib^o quibus non possumus equale reddere.

Pater potest abnegare filio z non econuerso.

¶ Sequūtur aut̄. ix. libri ethicoz aristotelis.

Magis d̄is z parentib^o non reddit̄ equiualens

Magis est murū dare cui q̄s debz q̄ amicis dare.

Amicis existentibus propter bonum vtile z delectabile: illis
cessantibus cessat z amicitia.

Qui fingit se amicū z nō ē: peior ē illo q̄ facit falsam monetaz.

Quāto malicia est circa melius tanto ipsa est peior.

Similis simili ē amic^o. z ideo bon^o malū amare nō potest

Magis tenemur amicis largiri bona q̄ extraneis

Amicabilia q̄ sunt ad alterz. veniunt ex amicabilib^o q̄ sunt ad
seipm̄. Vñ vnusquisqz est sibi maxime amicus

Amic^o d̄z se h̄re ad amicū sicut ad seipm̄. qz amic^o ē alter ipse.

Prav^o nō est amabilis ad seipm̄ neqz ad alios.